SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nummer 8 | 1. AUGUST 1940 | 89. Aargang

DISTRIKTSPRÆSIDENTERNES KONFERENCE

KØBENHAVN JUNI 1940.

Hvem er de amerikanske Indianere?

af Ældste Nephi Jensen.

En af de sidste Bøger indenfor amerikansk Arkæologi bærer Titelen „Byen ved den hellige Brønd". Den blev udgivet af „Century Company" i 1926. T. A. Willard er dens Forfatter.

Paa Side 33 i Herr Willards Bog findes følgende Udsagn „Naar de (Mayanerne)" kom, eller hvorledes eller hvorfor, eller fra hvad Race de udsprang, ved vi ikke, og vil sandsynligvis heller aldrig komme til at vide det.

Dette Citat antyder, at Arkæologerne og Historikerne endnu ikke er kommet til nogen afgørende Slutning angaaende de amerikanske Indianeres Oprindelse. Hvem er dette mystiske Folk? Hvorfra kom de? Hvilken kulturel og religiøs Arv bragte de med sig? I 1. Nephi Bog, den første Bog i Mormons Bog, gives der os et Svar paa disse vigtige Spørgsmaal. I denne Bog fortælles det os, at Nephi, Lederen for denKoloni, som først bosatte sig i Sydamerika, var en Efterkommer af Josef. De er derfor af Israels Hus, Der fortælles ogsaa, at de kom til Amerika omtrent 600 Aar f. Kr.; og at de førte deres Optegnelser i „Jødernes Lærdom og Ægypternes Sprog".

Faktisk er hele Mormons Bog en historisk Beretning om denne Koloni. Det er derfor yderst interessant at vide, om denne Optegnelse er rigtig at henføre de amerikanske indførte Racer til hebræisk Afstamning eller ej.

H. O. Bancroft citerer i sit Værk „Indfødte Racer" Lord Kingboroughs Sammenligninger af Meksikanernes Skikke, Ceremonier og Vaner i dennes Værk „Meksikos Oldtid, udgivet mellem 1830 og 1848. Herr Bancroft finder, at disse to Folk er slaaende ens i mange af deres Særegenheder.

„Baade Jøder og Meksikanere betragtede visse Dyr for at være urene og uskikkede til Føde. *** Toelser var en væsentlig Del af Jødernes og Meksikanernes cerimonelle Lov. *** Den ucateciske Antagelse af en Treenighed ligner den hebræiske. Det er sandsynligt, at Quetzalcoatl, hvis ejendommelige Navn betyder „Befjedret Slange", blev kaldt

saaledes efter Kobberslangen, som Moses opløftede i Ørkenen; idet Fjerene maaske hentyder til den rabbinske Tradition, at de frygtelige Slanger, som Gud sendte imod Israeliterne, var af en vinget Art".

Andre hebræiske Analogier, Lord Kingsborough finder i Amerika, er Præsternes Klædedragt, Insignier og Pligter; deres megen Overtro forbundet med Drømme, Syner, Formørkelser og andre mere almindelige Begivenheder; deres Regnfester, deres Begravelses- og Sørgeceremonier; de mest almindelige Sygdomme blandt Folket; visse regelmæssigt iagttagne Højtider; visse Nationers Klædedragt; Love; fysiske Træk; Arkitektur; forskellige underordnede Særegenheder som at byde en fremmed Vand til at vaske sine Fødder i; at spise Jord som et Tegn paa Ydmyghed; at salve med Olie og lignende; deres Ofring af Fanger; deres Veltalenhedskunst; deres Myter om Kæmper; deres Ærbødighed og Respekt for Guds Navn; deres Ægteskabsforhold; Fødselsceremonier og alle religiøse Tanker; deres Ærbødighed for Konger; deres Udnyttelse af Metaller; deres Behandling af Forbrydere; deres Udøvelse af Velgørenhed; deres sociale Skikke, o.s.v.

H. H. Bancroft citerer i V. Bind af sit Værk „Indfødte Racer" James Adair angaaende Ligheden mellem Hebræernes og de amerikanske Indianeres Skikke og Ceremonier:

„Det var blevet befalet de hebræiske Nationer at tilbede Jehova, den sande og levende Gud, som af Indianerne bliver benævnt Yohewah — Det indianske Sprog og de indianske Dialekter synes at have de selvsamme Sprogejendommeligheder som det hebræiske Sprog. Deres Ord og Sætninger er udtryksfulde, koncise, kraftige, klangfulde og frie, og er i Bogstaver og Betydning ofte synonyme med det hebræiske Sprog. De udregner Tiden paa samme Maade som Hebræerne, idet de udregner Aaret i Maanemaaneder ligesom Israeliterne. De indianske Amerikaneres Ceremonier er i Harmoni med Jødernes; de har ogsaa deres Profeter, Højpræster o.s.v. Ligesom Jøderne havde et Allerhelligste i deres Helligdom, har alle de indianske Nationer det ogsaa. Deres Højpræsters Klædedragt ligner ogsaa de hebræiskes. De amerikanske Indianeres Højtider,

Fester og religiøse Ceremonier har ogsaa stor Lighed med Hebræernes. Hebræerne havde i Følge Moseloven forskellige Toelses- og Salvelsesceremonier — og alle de indianske Nationer iagttager stadigt af religiøse Motiver lignende Skikke. Deres hyppige Neddypning af sig selv og deres Børn i Floderne endogsaa i det strengeste Vejr synes at være lige saa sandt jødisk som de andre Ritualer og Ceremonier, som er blevet nævnt. De indianske Love om Urenhed og Renselse og ogsaa Afholdenhed fra Ting, der er dømt urene, er de samme som Hebræernes. De indianske Ægteskabs og Skilsmisseforhold og Straffe for Ægteskabsbrud bibeholder endnu en stærk Lighed med de jødiske Love og Skikke paa dette Omraade. Mange af Indianernes Straffe ligner Jødernes. Den, der opmærksomt betragter Indianerens Ansigtstræk og Øjne, hans vaklende, koldblodige og frygtindgydende Holdning, vil uvilkaarligt komme til at tænke paa Jøden. De Ceremonier, Indianerne udfører, førend de gaar i Krig, saasom Renselse og Faste, ligner den hebræiske Nations.

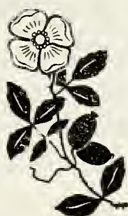
Endskønt amerikanske Oldgranskere og Arkæologer endnu ikke er villige til at indrømme de amerikanske Indianeres Herkomst, bestaar denne Teori om de amerikanske Indianeres Herkomst endnu. T. A. Willards Bog „Byen ved den hellige Brønd“ udgivet saa sent som i 1926 indeholder paa Side 35 denne Paragraf:

„Landa siger i sin Bog, at nogle af Yucatans gamle Mænd fortalte ham Traditionen, der var gaaet i Arv gennem mange Generationer, at de første Kolonister var kommet ad Vandvejen fra Østen. Disse rejsende var Folk, som Gud havde befriet, idet han havde „aabnet tolv Veje til Havet“. Hvis denne Tradition er sand, kan disse Stamfædre have været en af de tabte Israels Stammer. Et interessant Sidelys paa denne Hypotese er det tydelige semitiske Ansigtspræg, som nogle af de ældgamle Skulpturer og Mure fundet i Chichen Isza og i andre gamle mayanske Byer har. Disse Billeders Ansigtstræk er paafaldende hebræiske“.

Paa Side 36 i Herr Willards Bog findes følgende Fodnote:

„I en Artikel skrevet til „Harper's Magazine" af Herr Edward Huttington, bliver der henvist til de moderne Mayaers jødiske Ansigtstræk, og jeg har ofte selv bemærket Ligheden. En fremragende Skribent om Yucatan betragter Muligheden for Mayaernes jødiske Oprindelse som værende den mest solide af de adskillige Teorier, jeg har nævnt".

Mormons Bogs Beretning om de amerikanske Racers Oprindelse er tydelig autentisk. Dette betydningsfulde Faktum rejser et andet højst interessant Spørgsmaal. Hvorledes kom Joseph Smith i 1829 til den Slutning, at de amerikanske Indianere var af Israels Blod, gennem Jakobs Søn Josef? Han modtog ikke denne Kundskab fra nogen menneskelig Kilde. Vi kan ikke tro, at det blot var Gætværk, som tilfældigvis viste sig at være rigtigt. Han maa have modtaget denne Tanke fra de guddommeligt aabenbarede Guldplader.

»Og naar I modtage disse Ting (Mormons Bog), formaner jeg eder til at adspørge Gud, den evige Fader, i Kristi Navn, om disse Ting ikke er sande; og dersom I bede af et oprigtigt Hjerte og med fast Forsæt samt med Tro paa Kristus, vil han aabenbare Sandheden deraf for eder formedelst den Helligaands Kraft; og formedelst den Helligaands Kraft kunne I kende Sandheden i alle Ting«.

Mormons Bog
Moroni 10: 4-5.

Den yndige Sang.

Melodi: The sweet story of old.

O, hvor glade blev Kvinder ved Jesus, den Gang
Han drog ud paa den alfare Vej,
Og lod falde de Ord, nu vor yndige Sang:
»Bring de smaa, og formener dem ej!«

For en Moder er intet saa himmelsk paa Jord
Som et Blik ind i Øjnene blaa
Hos sin lille i Favn, naar hun mindes hans Ord:
»Bring de smaa og formener dem ej!«

Han i Faderens Hus har beredt dem et Hjem,
Hvor Lyksalighed de vil opnaa —
Om end Taarer maa rinde ved Død, ej forglem,
At »Guds Rige tilhører de smaa!«

Lad hvert Hjerte lovprise vor Frelser i Sang,
Han er Livets og Sandhedens Vej!
At vor Frelser han er, lad os synge med Klang:
Vi vil aldrig fornægte det, nej!

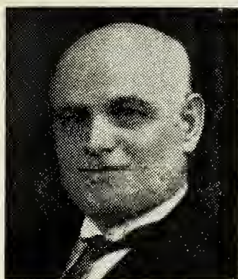
Ældste Niels F. Green
Utah, U. S. A.

PORTRÆTTER.

V.

Et af de Medlemmer, der gennem mange Aar har præget Københavns Gren, er Ældste Thorvald Bregentoft, som har været Medlem af Kirken i mere end 34 Aar, idet han blev døbt 13. Juni 1906. For den yngre Generation synes dette at være et meget langt Tidsrum — og noget fjernt, længe før Verdenskrigen.

Th. Bregentoft

Ældste Bregentoft har indtaget mange betydningsfulde Stillinger i Kirken; igennem flere Aar var han 1. Raadgiver i Københavns Grenspræsidentskab og udførte der et stort og uegennyttigt Arbejde. Hvis man vilde spørge Broder Bregentoft, om der var et Arbejde, han særligt elskede i Kirken, vilde Svaret uden Tøven blive: Søndagsskolen. I denne Organisation har han lagt sin Manddomsgerning og med aldrig svigtende Interesse gaaet op i dens Velfærd. Da han i sin Tid var Søndagsskoleforstander i København, mønstrede denne Organisation mange Medlemmer, som nu mindes ham med Taknemmelighed. I Dag staar Broder Bregentoft som Søndagsskolernes Leder i Danmark og som det samlende Midtpunkt for disse.

Ældste Bregentoft er en trofast Sidste Dages Hellig med en fast Overbevisning om Evangeliets Sandhed, en god Taler, bag hvis Ord man mærker en urokkelig Tro paa det, han forkynder.

VI.

Henry Løjborg

I Modsætning til Ældste Bregentoft hører Ældste Henry Løjborg til den unge Garde, som trods Ungdommen har udført et paaskønnelsesværdigt Arbejde for Kirken. Ældste Løjborg staar i Spidsen for Aalborg Gren og Distrikt, som han leder med stor Dygtighed og Nidkærhed. Aalborg har spillet en stor Rolle i Den danske Missions Historie; det var den anden Gren, der blev organiseret i hele Skandinavien, og denne historiske Begi-

venhed fandt Sted den 25. Nov. 1850 med Hans Peter Jensen som dens første Præsident. Gennem Aarene har denne store og betydningsfulde Gren haft mange ypperlige Ledere, unge og ældre, der med aldrig svigtende Interesse har kæmpet for Herrens Sag. Broder Løjborg har fortsat de gode Traditioner som en Herrens Tjener.

Ældste Løjborg har gennem sin noble og beherskede Optræden vundet sig mange Venner, som er villige til at følge hans Raad og Vejledninger. Hans Ord falder med en saadan Vægt, at man er klar over, at der bag Ordene staar en Mand med sin personlige Mening. Han er let at samarbejde med og forstaar Loyalitetens Kunst. Broder Løjborg er en Sidste Dages Hellig, som forsøger at leve i Overensstemmelse med sin Tro og sine Idealer.

Frelser og Dommer.

En juridisk Student gik en Dag en Tur paa Landet. Paa sin Vej kom han over en Bro. Nede i Aaen saa han en Mand, som kæmpede for sit Liv. Studenten kastede sig resolut i Vandet, svømmede ud til Manden og reddede ham.

Mange Aar gaar. Studenten bliver færdig med sine Studier og er nu en dygtig Dommer. En Dag bliver der ført en Mand frem for ham. Han har begaaet en stor Forbrydelse og skal nu forhøres og dømmes. Da Fangen ser Dommeren, gaar der Træk af Glæde over hans triste Ansigt. Han genkender sin Redningsmand; denne genkender ogsaa ham.

Med Taarer i Øjnene minder Fangen Dommeren om den Gang, han reddede hans Liv. Inderligt beder han om, at Dommeren ogsaa den Gang vil hjælpe ham. Der bliver et Øjebliks Stilhed i den store Retssal. Man kan se paa Dommeren, at han er bevæget.

»Det gør mig ondt, at jeg ikke kan hjælpe Dem«, siger Dommeren bevæget. »Jeg vilde gerne; men jeg kan ikke. Forbrydelsen maa straffes. Jeg husker godt den Gang, jeg frelste Dem; men i Dag maa jeg dømme Dem«.

Jesus møder os alle som vor Frelser; men en Dag skal han møde os som vor Dommer. Hvordan vil vor Dom blive?

Vi er alle Brødre.

(Følgende er Uddrag af en Tale holdt af en tysk Broder — en Soldat — som besøgte et af Møderne i Stavanger i Juni 1940).

Mine kære Brødre og Søstre. Det fryder mig meget at have denne Anledning til at tale til eder og at være til Stede her. Jeg har faaet Besked om, at jeg maa rejse herfra igen i Morgen.

I Dag fik jeg Brev fra min Hustru. Hun skriver, at hun tror, at hun ikke mere vil faa mig at se — (Bliver bevæget og græder). Undskyld, at jeg ikke længere kan beherske mig; men naar man er Hundreder af Kilometer borte fra Hjemmet, som man længes efter, da føler man sig ikke godt tilmode. Men Evangeliet holder os sammen, og jeg kom til at tænke paa vor skønne Sang: »Kære Barn, din Gud er nær dig«.

Dette Evangelium er sandt; Skade at Menneskene ikke forstaar det bedre. Jeg vilde ønske, at jeg kunde sprede det mere. Maaske faar vi ikke hinanden at se igen; men Evangeliet er fælles, maatte bare det og Bibelens Lære blive bedre forstaaet. Gud alene gør os stærke, og al Kraft kommer ovenfra; det er i Troen Styrken ligger. Hvad er Mennesket? Ikke noget uden Gud. Maatte vi virkeligt blive som Brødre og Søstre, maatte vi blive stærke i Troen. Mine kære Søskende; jeg er ked af at maatte rejse; men jeg maa adlyde mit Lands Lov. Men Søskende, Evangeliet vil holde os sammen.

Jeg har i dette Land og i denne By truffet mange gode og kærlige Søskende, som jeg altid vil huske, og jeg ønsker, at vi skal kunne træffes igen under andre og bedre Forhold.

Mine kære Søskende. Tænk paa eders Pligter, tænk paa Evangeliet. Jeg ønsker eder alle en god Tid. Maa Gud velsigne eder alle, og maa min Familie blive beskyttet og bevaret, er min Bøn i Jesu Kristi Navn, Amen.

Taget fra »Lys over Norge«.

UKF UMF
UDGIVET AF HOVEDBESTYRELSEN

Jesus sagde: Du skal elske Herren din Gud af hele dit Hjerte og med hele din Sjæl og med hele dit Sind, dette er det første og store Bud og det andet er dette ligt, du skal elske din Næste som dig selv. Af disse to Bud afhænger Loven og Profeterne.

Aarhus 10. og 11. August.

Har du hørt lidt om, hvordan første Halvdel af Stævnet forløb i København Sct. Hansdag? Naa det har du, saa er det ikke nødvendig at omtale det nærmere.

Nu kommer saa sidste Del af den aarlige Sammenkomst. I Aar har det aandelige været Adelsmærket for vort Stævne, og der er sikkert ingen, der tør paastaa, at Programmet ikke fuldt ud har vist Tendensen og Retningen indenfor vor Kirke, saa det aandelige Adelsmærke har været højt hævet, og hævet uden Mislyd.

Hvem trænger ikke til at faa en Dag, hvor Guds Aand gennemsyrer alt. Ja, giver alle daglige Bekymringer Løbepas, og med ydmygt Sind helt og holdent give sig hen til Gud og høre de Ord, der giver Lægedom for alle Saar.

Ønsker du det, saa mød op til vort Aarhusstævne, hvis du kan, og skal du endog lide enkelte økonomiske Afsavn, vil jeg alligevel raade dig til at lytte til dit eget Indre, det skal nok fortælle dig, hvilken Beslutning du bør tage. Er du i Tvivl saa gaa i Bøn til ham, der giver de bedste Raad.

Vi haaber, at Aarhusstævnet bliver af samme Kvalitet, som det i København, det er derfor vor Bøn, at alle jer, der læser disse Linier, vil gøre jer til Talsmand for denne herlige Sag, den Sag bør være i dine Tanker tidlig og silde, gør du blot dit bedste, hersker der ingen Tvivl om Resultatet. De sidste Dages Betydning er du ikke i Tvivl om, du ser Profetierne gaa i Opfyldelse den ene efter den anden, vil du da ikke gøre alt, hvad der er dig til Gavn, naar denne korte Stund, kaldet Livet, har Ende.

Jo, jo, byg op paa den Sag du nødigst af alt vil miste. Pris den Gud, der har givet dig sit eneste sande Evangelium, gør andre delagtige i din Glæde.

Da er Idealet naaet, og Stævnets Betydning dermed fastslaaet.

Paa Gensyn i Aarhus.

Julius Andersen

Fra Missionsmarken.

Velsignelser:

Søndag den 28. April 1940 blev en Datter af Anders Henry Jensen og Caroline Daugaard Jensen, Esbjerg, velsignet af Distriktspræsident C. Marius Løvendahl og fik Navnet **Eva Jensen.**

Søndag den 2. Juni 1940 blev en Søn af Georg Richard Nielsen og Søster Elvira Jensen Nielsen, Aarhus, velsignet af Faderen G. Richard Nielsen og givet Navnet **Birger Thorbjørn Koitzsch Nielsen.**

Daabshandlinger:

Onsdag den 20. September 1939 blev **Eli Georg Larsen,** Aalborg, døbt af Distriktspræsident Henry E. Christiansen og fik Haandspaalæggelse af Missionær Rheim M. Jones.

Søndag den 28. April blev Søster **Andrea Christiansen Jensen,** Esbjerg, døbt af Ældste Niels Peter Olsen og fik Haandspaalæggelse af Ældste Ejnar Nielsen.

Dødsfald:

Lørdag den 4. Maj 1940 døde en af Aarhus Grens trofaste ældre Søstre, Str. **Hanna Bay.** Søster Bay blev født i Ørsted, Randers Amt, den 30. Juni 1870 og blev indlemmet i Kirken ved Daab den 2. December 1931. Lige siden sin Daabsdag har Søster Bay været en oprigtig og god Sidste Dages Hellig, som var afholdt af alle, som kendte hende. Ære være hendes Minde!

Udflugter og Fester:

København Grens Søndagsskole afholdt Grundlovsdagen en særdeles vellykket Udflugt ud til den smukke Eremitageslette, hvorfra der er en glimrende Udsigt over Sundet og Dyrehaven. Vejret var straalende, saa der var mødt talrigt op baade af Børn og voksne. Hver havde medbragt en god og solid Smørrebrødspakke, som rigtigt smagte, efter den lange, skønne Spadseretur fra Klampenborg Station, gennem Dyrehaven og ud til Sletten. Da Frokosten var nydt, blev der leget en Del morsomme Friluftslege til stor Fryd for Børnene. Senere paa Eftermiddagen serverede Søndagsskolen flere forskellige Forfriskninger til dens Medlemmer. Alt i alt en glimrende Udflugt.

København Primary sluttede Tirsdag Eftermiddag den 11. Juni førend Sommerferien med en Udflugt op til det store smukke Anlæg paa Bellahøj. Efter at man havde tilbragt en fornøjelig Times Tid med Leg, blev der serveret Chokolade og Wienerbrød til alle de tilstedeværende. Senere blev der uddelt Flidspræmier i Form af Bøger, Farve-

kridt og Billeder til 23 af Primarybørnene. Festen sluttede med De Sidste Dages Helliges Ungdoms smukke og inspirerende Sang: „Jeg tjener Gud, mens jeg er ung“. En af de smaa Piger, et Ikke-Medlem af Kirken, sluttede med Bøn. Til Stede: 30 Børn og 4 Lærerinder.

Torsdag den 13. Juni 1940 blev der afholdt en stor Bespisning for København Grens ældre Medlemmer ovre i Missionshjemmet. Straks da Søskende kom, blev de budt ud i den smukke Have, hvor der blev serveret smaa Forfriskninger. Ved godt 5 Tiden gik man ind til de smukt pyntede Borde, der var opstillet i den store Hall i Villaen. Her blev der serveret en stor Middag bestaaende af Hønsekødsuppe, Høns i Peberrod og Is. Under og efter Middagen blev der givet de forskellige Søskende Lejlighed til at synge, tale, bære deres Vidnesbyrd og paa anden Maade opmuntre og glæde hinanden. Kl. 8 kom Sangkoret, der der var samlet til Sangøvelse, over, og sang et Par smukke Sange for de ældre Søskende.

Hele Festen var særdeles vellykket i alle Henseender, en Fest, som de ældre Søskende længe vil mindes.

Fødselsdag i Københavns Gren.

Søndag den 5. Maj 1940 fyldte en af København Grens trofaste Søskende. Søster Anna Kragh, 60 Aar. Str. Kragh blev Medlem af Kirken den 7. Maj 1934 og har siden den Tid været en trofast og aktiv Sidste Dages Hellig. Særlig kendt er Str. Kragh for sit dramatiske Talent, for hvilket hun er kendt over den ganske Mission; idet hun vandt 1. Præmie ved sin ypperligt genfortalte Historie: „Svinedrengen“, ved Ungdomsstævnet i København den 10. - 11. Juni 1935.

„Stjernen“ ønsker herigennem Str. Krag endnu mange lyse og lykkelige Aar i fortsat Arbejde indenfor den Kirke, om hvis Guddommelighed hun har et urokkeligt Vidnesbyrd.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer en Gang maanedl.
Pris 25 Øre pr. Nummer, Kr. 2,75 pr. Aar.
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West,* Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN, BLAAGAARDSG. 36 D